

[Hagen Hagensen]

også her var der givet grønt lys fra de højeste skattemyndigheders side. Men ikke så snart er det sket, før den allerøverste ayatollah på skatteområdet kommer og fremsætter lovforslag, der skal ændre det hele. Det synes jeg simpelt hen ikke man kan være bekendt. Vi bør have den retssikkerhed herhjemme, at har man fået en udtalelse fra de højeste skattemyndigheder, så må man også kunne stole på den og rette sig derefter, så kan man ikke umiddelbart derefter komme med lovforslag. Jeg synes, det er forkert, og jeg synes faktisk, at det kan man ikke være bekendt.

Glistrup (FP):

Vi var mange, som den 20. januar i år forventede, at der nu var indgået en helt ny forlovelse imellem skatteministeriet og sagligheden, men det blev altså kun en ganske kort døgnflueforbindelse, hvis det lovforslag, som vi behandler her, virkelig udtrykker den ny skatteministers kurs.

Det er aldeles åbenbart, at det er blottet for enhver antydning af saglighed at stryge nogle bestemte omkostninger, rene og skære normale driftsomkostninger, i et pengeinstituts virksomhed og sige: hvis omkostningerne har den og den formelle karakter, skal de ikke kunne fratrækkes. Derefter skal man altså til at give omkostningerne en eller anden anden formel ikklædning, for at de kan fratrækkes som ganske almindelige driftsomkostninger.

Et sådant forslag kan man godt, som hr. Hagen Hagensen gjorde det, kalde for en straffeekspedition; det har i hvert tilfælde intet at gøre med en rimelig og saglig løsning på problemerne. Man viger forskrækket tilbage. Når man ser noget nyt, siger man fra det parti, der er blevet regeringstræt efter at have siddet i to generationer ved magten: uha, når der kommer noget nyt, skal vi tromle det ned, for det må der nok være noget odiøst og forfærdeligt i. Saglighed er en sådan holdning totalt og aldeles blottet for.

Man finder – efter åbenbart at have jaget det ivrigt – et eneste figenblad, som man mener at kunne dække sin totale saglige nøgenhed bag ved, og det bliver så gentaget igen og igen i motiverne og i hr. Bakholt's ordførertale her, hvor han siger: ja men der er jo ikke symmetri. Det lyder skønt, hvis det virkelig er den ny skatteministers linje, at der

skal være symmetri imellem, hvordan man behandler en økonomisk post hos en næringsdrivende og hos en ikke-næringsdrivende, som vedkommende indgår aftale med. For hvis man bare kunne få indført det synspunkt, som er det eneste, skatteministeren her anfører, så har vi dermed annulleret indkomstbeskatningen totalt. Når jeg går hen og køber en ispind hos min købmand, kan jeg ikke fratække beløbet, for jeg er ikke næringsdrivende. Købmanden skulle så ikke lægge det til, for ellers er der ikke symmetri. Det er præcis det argument, som går igen hele vejen i den eneste betragtning, ministeren overhovedet har anført til støtte for dette forslag. Konsekvensen af det er simpelt hen, at man må afskaffe indkomstbeskatningen. Så skal ministeren nok få fremskridtspartiets stemmer, hvis han vil være konsekvent og gennemføre den eneste tanke, han åbenbart overhovedet har haft – efter hvad han angiver – som baggrund for fremsættelse af dette forslag.

Men ellers kan det godt være, at ministeren kan få sig en buket takkeblomster fra revisorerne og advokaternes foreninger, for det er jo uhyre mange ladeporte, der nu åbnes for omgælsesmuligheder. Man kan f. eks. lade være med at bruge et enligt indeks, men i stedet for forsøge sig med, at der skal være voldgiftsretsafgørelser om, hvordan reguleringen skal være. Man kan i stedet for lave det på den måde, at man vælger et indeks, der er nedadgående – sådan nogle indekser er meget lette at finde i en socialdemokratisk regeret nation. Ved at regulere efter et indeks, der peger nedad, opnår man lige præcis de stik modsatte resultater af det, som ministeren har lagt op til. Således vil man altså kunne finde et væld af løsninger, hvis bare man vil betale nogle høje advokatsalærer eller revisionshonorarer.

Ministeren må være klar over, at masser af steder, hvor man f. eks. har haft nogle ØD-tanker inden for en virksomhed, har man ladet medarbejderne låne penge til virksomheden, og så har beløbet skullet indekseruleres; de pågældende medarbejdere har altså skullet inflationssikres. Disse mennesker, der har gået i ØD-tanker, får nu – med tilbagevirkende kraft – fra den 1. juli 1981 at vide: de ØD-arrangementer, som I har indgået i 1958 eller 1962 eller 1966, dem kommer vi nu her fra den socialdemokratiske regering